

EERSTE KAMER DER STATEN-GENERAAL

Zitting 1963

Nr. 1

Het eindverslag is gedrukt onder nr. 164
van de zitting 1962—1963

NOTA NAAR AANLEIDING VAN HET EINDVERSLAG van de commissie van rapporteurs voor het ontwerp van wet tot uitvoering van de Verordening nr. 11 van de Raad van de Europese Economische Gemeenschap. (Ingezonden 4 juni 1963.)

De vraag van vele leden, op welke wijze in de andere Lid-Staten van de E.E.G. uitvoering is gegeven aan artikel 14, lid 1, en artikel 16 van de Verordening nr. 11 van de Raad van de Europese Economische Gemeenschap kan als volgt worden beantwoord.

Volgens de meest recente informatie, die de Regering daartoe hebben bereikt, hebben de Duitse Bondsrepubliek en Frankrijk reeds uitvoering gegeven aan de genoemde artikelen. Kennis kon worden genomen van de inhoud van de wet van 1 augustus 1961 (*Bundesgesetzblatt I*, nr. 61), waarbij het Güterkraftverkehrsgesetz van 17 oktober 1952 en het Gesetz über den gewerblichen Binnenschiffsverkehr van 1 oktober 1953 de noodzakelijke aanvullingen ondergingen. Voor wat betreft de Bundesbahn kon worden volstaan met enige aanwijzingen van de zijde van het Bundesministerium für Verkehr, dat een onbepert „Rechtsaufsicht” heeft op de Bundesbahn ingevolge § 14 van het Bundesbahngesetz. De Franse regeling is neergelegd in het Decreet van 26 november 1962, nr. 62-1435 (*Journal Officiel* van 2-2-62). Eveneens werd kennis genomen van het Koninklijk besluit van 28 juni 1961 (*Belgisch Staatsblad* van 1 juli 1961), waarbij het Koninklijk besluit van 22 september 1960, houdende algemeen reglement betreffende het vervoer van zaken met motorvoertuigen tegen vergoeding is gewijzigd.

Omtrent de vraag van deze leden, op welke gronden de nationale wetgever de regeling, neergelegd in artikel 6 van de Verordening, nader zal kunnen concretiseren, nu zulk een concretisering in het wetsontwerp tot uitvoering van artikel 70 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal op grond van de daartegen gerichte bezwaren van de Hoge Autoriteit was vervallen, kan het volgende worden medegedeeld.

De concretisering van de regeling, neergelegd in artikel 6, zal geschieden aan de hand van een aanbeveling en een advies van de Europese Commissie aan de Lid-Staten inzake de toepassing van Verordening nr. 11 (*Publikatieblad* van de Europese Gemeenschappen van 22 juli 1961, blz. 975 e.v.), welke zijn genomen op basis van artikel 26 van de Verordening. Over de inhoud van aanbeveling en advies heeft de commissie met de Lid-Staten overleg gepleegd.

Terwijl het in het onderhavige geval dus gaat om nadere concretisering, die rekening houdt met een aanbeveling en een advies van de commissie, ging het bij de uitvoering van artikel 70 om de eenzijdige nadere bepaling van de betekenis van het discriminatieverbod. Tegen deze eenzijdigheid richtten zich de bezwaren van de Hoge Autoriteit.

De ondergetekenden menen met deze opmerkingen het verschil tussen beide gevallen voldoende te hebben aangeduid.

*De Staatssecretaris van Verkeer
en Waterstaat,*

E. G. STIJKEL.

De Minister van Buitenlandse Zaken a.i.,

J. DE QUAY.

De Minister van Justitie,

A. C. W. BEERMAN.

De Minister van Economische Zaken,

J. W. DE POUS.